

Pismo prijatelju u Japanu

日本の友達への手紙

U ime Allaha, Sveopćeg dobročinitelja Milostivog

P i s m o p r i j a t e l j u u J a p a n

L e t t e r t o a f r i e n d i n J a p a n

C u n a m i

**L O T O S - Bilten – Newsletter -
No 14**

Zenica 2011

Izdavač

Udruženje L O T O S Zenica
Zaštita mentalnog zdravlja
e - mail: lotos@bih.net.ba

Za izdavača

Emina Hadžihalilović

Izbor tekstova i redakcija

prim. dr. mr. sci. Aiša Smailbegović

Predsjednica Skupštine Udruženja L o t o s

Tehnička priprema i prevod na engleski jezik

Aličehić Orhan, Enes Hadžihalilović

Štampa

Eurocopy Zenica
e-mail: eurocopy@yahoo.com

Bilten se publikuje jedanput godišnje

Prijatelju u Japan

Čuvaj se i znaj kad noću legneš pogledaj u nebo

Negdje daleko, u maloj zemlji Bosni neko gleda u zvijezde i misli na Tebe!

Amra Hasančić,
Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

Take care and know when you lay at night in your bed look in the sky!
Somewhere far away, in the small country called Bosnia somebody is looking in the sky and
thinking about you.

Amra

Predgovor
Cunami – PISMO PRIJATELJU U JAPAN

Djevojčica Nidžara Alić je ovako razmišljala:

„Draga Jasuke,

Svi smo pogođeni katastrofom koja se nedavno desila u Japanu. Svim srcem se nadam da si dobro. Svaku noć se molim Bogu da se tebi i tvojoj porodici ništa nije desilo...”

Prirodna katastrofa u Japanu je uzбудila građane Bosne i Hercegovine pogotovo što se Japan pokazao kao prijateljska zemlja koja je donirala znatnu pomoć našim građanima. Dobili smo ideju da razmišljanja djece i omladine ZEDO kantona uobličimo u jedan malipaket – Bilten i za realizaciju te ideje pozvali smo mlade da nam pošalju svoje pisane i likovne radove.

Iznenadilo nas je koliko je prispjelo radova na naš poziv. Radovi su raznovrsni prema dobi autora od djetinjastih do vrlo zrelih ali svi odražavaju posobnost za ljubav, solidarnost i nesebičnost naših mladih ljudi. U ovim radovima se može vidjeti i jedna ozbiljnost koja je daleko od sretnog i lepršavog djetinjstva kako ga obično zamišljamo. Ovi radovi pokazuju i da je rat još uvijek prisutan i kod roditelja i kod mladih koji odrastaju, ali da mi ne bi bespotrebno pričali pružit ćemo prijateljima iz Japana i prijateljima Lotosa kako iz Bosne i Hercegovine tako i iz drugih zemalja na uvid ove radove. Pošto u informativnom Biltenu dajemo samo kratke izvode nekih od prispjelih radova jer je zaista teško izabrati koji tekst dati na prvi uvid, uz Bilten prilažemo CD gdje će biti arhivirani svi prispjeli radovi i na taj način dostupni javnosti.

Redakcija Biltena U Lotos

Foreword
Tsunami-LETTER TO A FRIEND IN JAPAN

Little girl Nizara Alić thought like this:

"Dear Jasuke,

We are all affected by the disaster that happened recently in Japan. With all my heart I hope you're well. Every night I pray to God that nothing happened to you and your family...”

The natural disaster in Japan disturbed many citizens in Bosnia and Herzegovina, especially as the people from Japan provided considerable amount of various donations to our citizens. We got an idea to collect thoughts of children and youth in Ze-Do canton and to shape them in a small package-Bulletin. We invited children and youth from the primary and secondary schools to send us their written and artistic works.

We were surprised by how many of these art works had arrived. Works varied according to age of authors from childish to a very mature, but all reflect the ability to love, and the solidarity and selflessness of our young people. In these works a seriousness can be seen, that is far from a happy and care free childhood. These papers show that the war is still present in the lifes of parents and children and youth. We are happy to present to our friend in Japan and all over the world see these works. In this Bulletin we give only short excerpts of some of the submitted works, as it's really hard to choose which text to give the first glimpse. This Bulletin is accompanied with a CD where all arrived papers are archived, and thus available to a wider public.

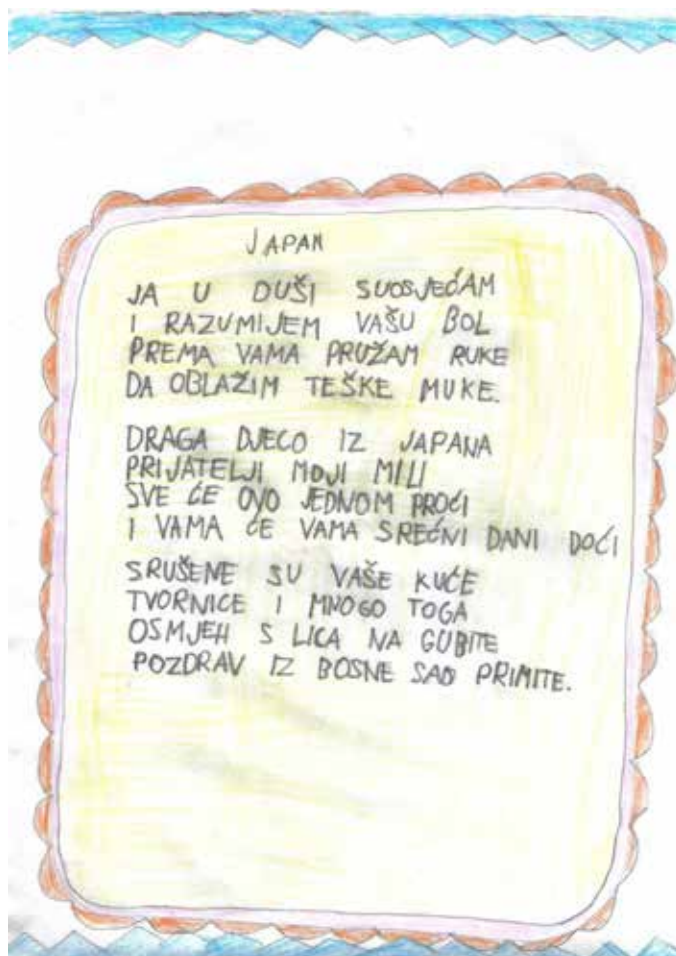
LOTOS editorial team

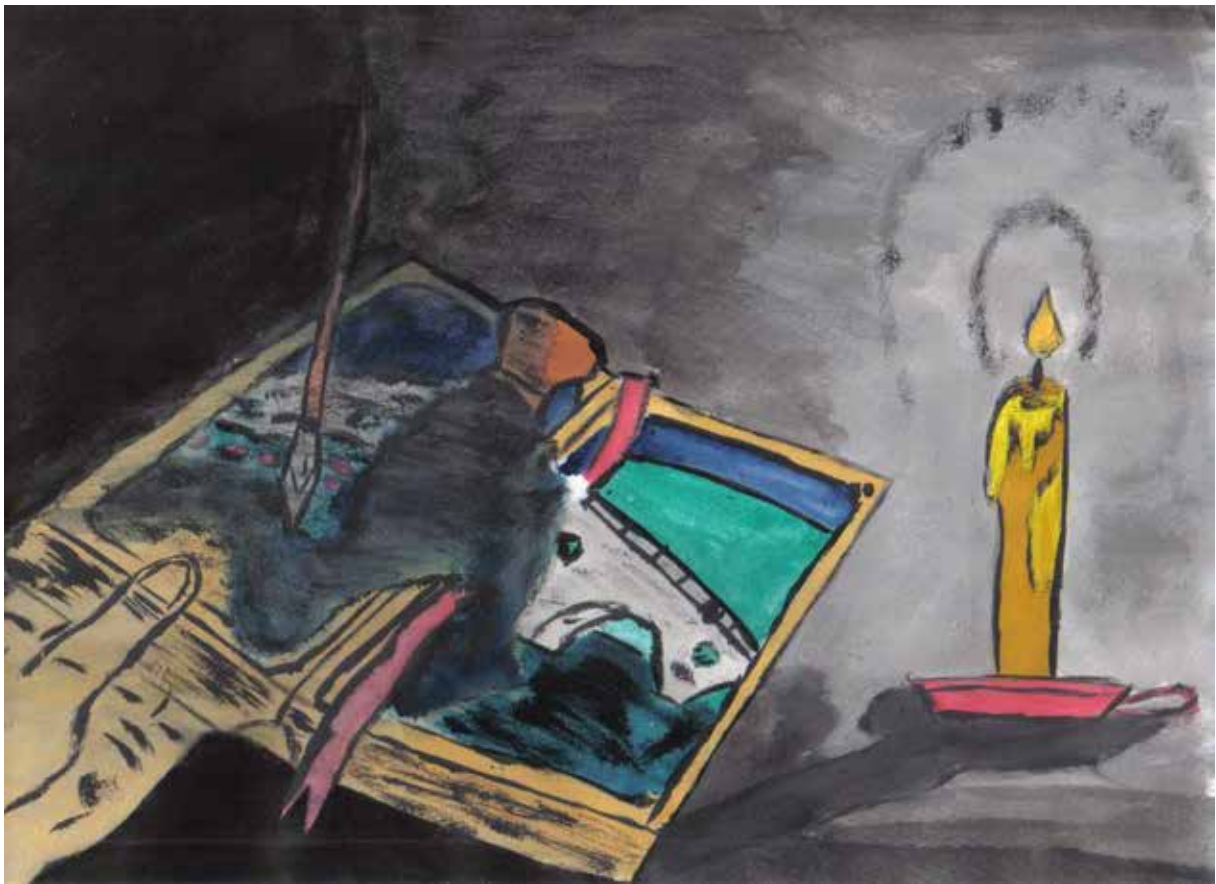
**In my soul I sympathize with you and
I understand your pain
I reach out to you
To ease your severe pain.**

**Dear children from Japan
My dear friends
All of this will go away
And your happy days will come.**

**Your houses were destroyed
Factories and many more
Do not lose a smile from your face
Regards from Bosnia now receive.**

Ahmed Muharemović, JU OŠ „Hamza Humo“ Babino

Hasković Eldin, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

... Dragi druže!!!

Ja sam stanovnik Bosne i Hercegovine. Ovim pismom ti želim reći da mi je žao šta se desilo u tvojoj državi. Žao mi je što su mnogi ljudi izginuli, djeca koja su ostala bez roditelja. I u ovom pismu možeš da shvatiš da smo uz tebe. I uvijek kad ti je teško sjeti se da ima neko ko misli na tebe. Zdravo!!!

Nirmela Halilović, JU „Prva osnovna škola“ **Maglaj**

Ajla Avdić, JU OŠ „Hamza Humo“ Babino

.... Ja se zovem Munir i živim u BiH. Kada sam čuo i vidio kakva je katastrofa vas pogodila meni je žao i teško. Ja se sa vama suosjećam....

Munir Bajraktarević, JU „Prva osnovna škola“ Zavido vići

.... I u mojoj državi desili su se strašni događaji prije 18 godina. Bio je rat i moji bližnji su prošli kroz užase rata. To sam saznala iz njihovih priča da im je bilo grozno i užasno.

Voljela bih kada se oporavite od zemljotresa i užasa da dođete i posjetite moju BiH jer i mi smo se oporavljali od rata i izgradnja još traje. Ja te na kraju ovog pisma puno pozdravljam i čekam tvoj odgovor....

Aida Muhamedović, JU „Prva osnovna škola“ Maglaj

Cunami - Pismo prijatelju u Japan

Dragi prijatelju, znam da te mnogo briga mori,
Ali umjesto da se predaš, ti se, za bolji život bori!
Neka ti u ovim trenucima ne umire nada,
Trebaš biti uporan i jak, upravo sada!

Teško ti je, ali moraš znati,
Dobri ljudi su ti uvijek spremni pomoć dati,
Znaj, čitav svijet ti pruža ruke,
Želimo ti pomoći da zaboraviš na muke!

Nikad ne odustaj od svoga cilja,
Makar ti se čini da je daleko hiljadama milja.
Neka ti zbog ovoga vrijeme ne stane
Jer dočekaćeš još mnoge dobre dane!

Želim da te sreća kroz život prati,
A mi ćemo uvijek biti spremni pomoć ti dati!
Izdrži još samo kratko vrijeme.
I svaka tvoja tuga će da uvene!

Iako ti se sada čitav svijet ruši,
Ti ne dozvoli da ti bol ostane u duši,
Neka ti glava uzdignuta bude,
Da bi ponovo izgradio Japan. bolji za sve ljude.

Anes Hodžić, I raz.
Gimnazija „Musa Ćazim Ćatić“

Dragi Jamada

Više ti se neću javiti internetskim putem, našim uobičajenim načinom. Poslat ću ti pismo.

Pismo čini čuda. Unosi radost u osamljena srca, ublažuje samoću, daruje vedrinu i radost primatelju.... Ono potiče dobrotu i plemenita djela. Znam da je teško ne brinuti se ali ipak ti želim reći – ne brini...

....Ponekad se pitam da li je gore preživjeti rat ili ovu prirodnu katastrofu. Možda je isti osjećaj....

Ovim pismom ti želim reći da j e prijatelj sve, put, svjetlost, srce, snovi koje sanjamo, vjera koja daje povjerenje i življenje u prevazilaženju prepreka , koje nam život zadaje....

Tvoja Meliha

Dear Jamada,

I will not contact you by e-mail, our usual way. I will send you a letter.

One letter can make a miracle. It brings joy to lonely hearts, eases loneliness, brings light and joy to the receiver. It encourages kindness and noble deeds. I know that it is hard not to worry, but still I want to tell you. don't worry

Sometimes I wonder is it worst to survive the war or this natural disaster, maybe it is the same feeling

With this letter I want to tell you that a friend is everything, path, light, heart, dreams that we all dream about, faith that gives confidence and living in overcoming life's obstacles.

Your's Meliha

Cunami-Pismo prijatelju u Japan

Dragi Takashi ponekad je sve tako neočekivano... Jednostavno ne znamo kako se neke stvari dese?!! U našoj glavi nastane lom... Ali, sve to prođe. Kada sa čula tu zabrinjavajuću vjest, bila sam potresena. Bilo mi je jako žao! Zato Takashi pišem ti ovo pismo u nadi da ću bar na tren staviti osmeh na tvoje lice. Želim da ti kažem da sve što se dešava je s Božijom voljom, da će sve to jednom proći, poslije noći dolazi dan, polije kiše sija sunce... Poslije problema dođe rješenje. Tako isto znam da će ovo, za vas biti samo jedan ružan san. Želim da znaš da ću biti hiljadu djece koja su uz vas. I da ću radosno primiti tu vijest da ste svi dobro. Želim ti reći da bih voljela da se mi skupimo i dođemo kod vas, ili vas par da dođe nama. Možda to i nije tako nemoguće. Mi mladi možemo promjeniti svijet ako to zaista i želimo i zajedno možemo naučiti izmamiti osmeh na lice i naučiti važnu lekciju! Da nam je dragi Bog dao problem kako bi nas ojačao i kako bi postali snažniji. Kako bi poslije toga živjeli u radosti i veselju i ne postavljali pitanje zašto baš mi?!

Amela Hasanić, Gimnazija „Musa Ćazim Ćatić“ Tešanj

Strika Hidajet, JU OŠ „Skender Kulenović“ Zenica

Cunami- pismo prijatelju u Japan

Evo, i ove hladne proljetne noći s očima punim tuge pišem tebi, prijatelju, u dalekom Japanu. Mnogi pitaju zašto činim to? Ko si mi ti? Šta si mi ti? Al' svi ti, koji postavljaju takva pitanja, nisu ljudi i takvi srca nemaju. Dok drhtavom rukom pišem tebi, prijatelju, kroz moje misli prolaze sve te strahote koje ovih dana gledam na televiziji.

Nije ti lahko, znam. Ma šta ja znam, ja ne mogu ni zamisliti kako je naći se u takvoj situaciji. A ti, baš kao i ja, imaš svega petnaest godina i gledaš sve to. Ne!!! Ti to ne gledaš, ti to proživljavaš. Dragi moj prijatelju, svakodnevno Boga molim za spas tvoj i za spas naroda tvog. A, evo, dok i ovo pišem niz moje hladno blijedo lice vrele biserne suze tiho padaju. Svaka moja suza je jedan život. Ne daj se, prijatelju. Ova katastrofa odnijela je najbliže tvoje i osjećaš se kao da si sam na svijetu. Nisi. Bori se protiv te okrutne aždaha koja srca nema. Bori se protiv bezdušnog neprijatelja koji nosi sve sa sobom. Prijatelju, da ti pišem o ratu ne bi bilo poželjno, jer ja ništa ne znam o tome. Rođena sam po završetku rata i sve što znam reći o tome jeste ono što sam vidjela na televiziji ili što sam čula od starijih. Ova nesreća što je zadesila zemlju tvoju ne može se porediti ni sa jednim ratom. Rat je ono što ljudi stvaraju, a ove strahote su od Boga. Osjećam se bespomoćno, jer ne mogu pružiti pomoć tvom narodu i tebi, a kažu stariji da je tvoj narod pomagao mom, kad mu je pomoć bila najpotrebnija. Ti si poput ruže koja je tek počela da cvjeta, ne daj da neubran odeš sa ovoga svijeta. Preživjet ćeš, osjećam to. I onda ćeš jednog dana o ovom nemilom događaju pričati djeci svojoj. Ne dozvoli da ova aždaha ubije u tebi volju za životom. Ne dozvoli, molim te. Mlad si, prijatelju, i tek si poput ptičeta, koje prvi put izade iz gnijezda, poletio u susret životu. Slomili su ti krila, al' ne dozvoli da tebe to pokoleba i da odustaneš. Budi jak! Budi hrabar! Ne odustaj tako lahko! Osjećam da ćeš se boriti i preživjeti sve ovo, osjećam to. A onda, kada dođu ljepši dani, jer znaš, poslije svake kiše dođe sunce, možda se i mi tada sretnemo negdje. A do tada ja ću Boga moliti da oslušne srca naša i posluša duše naše.

Molit ćemo Onoga, Koji je vječno budan. Molit ćemo Onoga, Koji čuje naše misli. Molit ćemo Onoga, Koji osjeća našu bol. Molit ćemo Ga za pomoć. A On, On je dobar i poslušat će nas. Al' najbitnije je da mi ti, prijatelju, obećaš da odustajati nećeš i da ćeš se boriti. Šta reče, prijatelju? Obećavaš.

Belma Džafić I-5

Gimnazija „Rizah Odžević“

Zavidovići

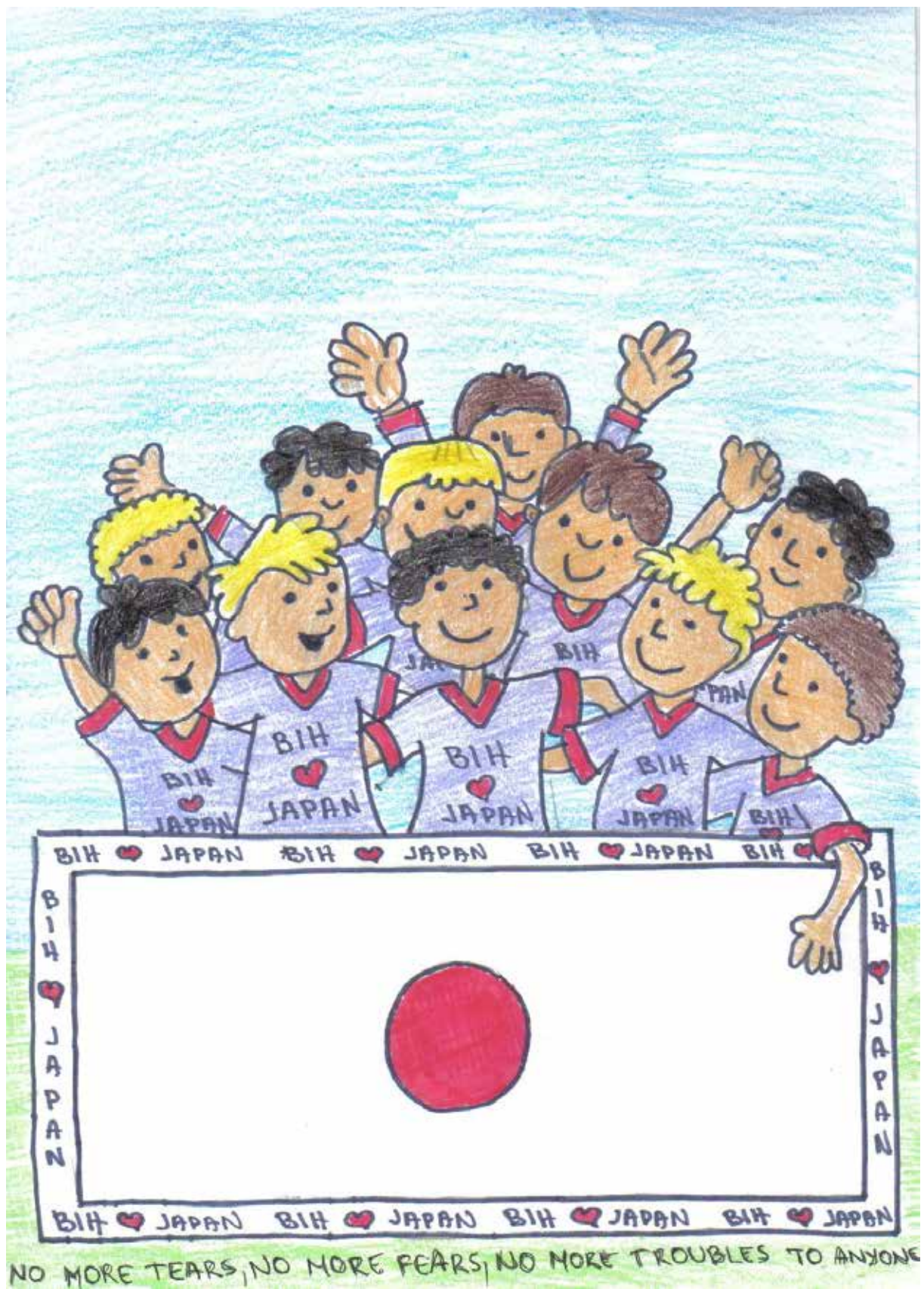
PISMO DRUGU U JAPAN

Dragi druže u dalekom Japanu
žao mi je što te snašla tuga,
kad god hoćeš u Bosnu ti dođi
znaj da ovdje imaš druga.

Znam ja da je tebi teško
obuze te velika tuga sada,
ali vjeruj da ni meni nije lako,
i sam znaš da zadnja umire nada.

Sve će se to srediti
Kuća, škola tvoja,
Obasjat će sunce Japan
Baš kao ljubav moja.

Kepić Eldar, VI -2
JU „Prva osnovna škola“ Maglaj

Hasanić Lejla, Gimnazija „Edhe m Mulabdić“ Maglaj

Pismo prijatelju u Japan

Teško mi je zbog svega što se dogodilo,
Zbog cunamija i ostalog što te je pogodilo,
Al ne brini dragi prijatelju moj,
Samo čuvaj sebe i ovaj kratki život svoj.

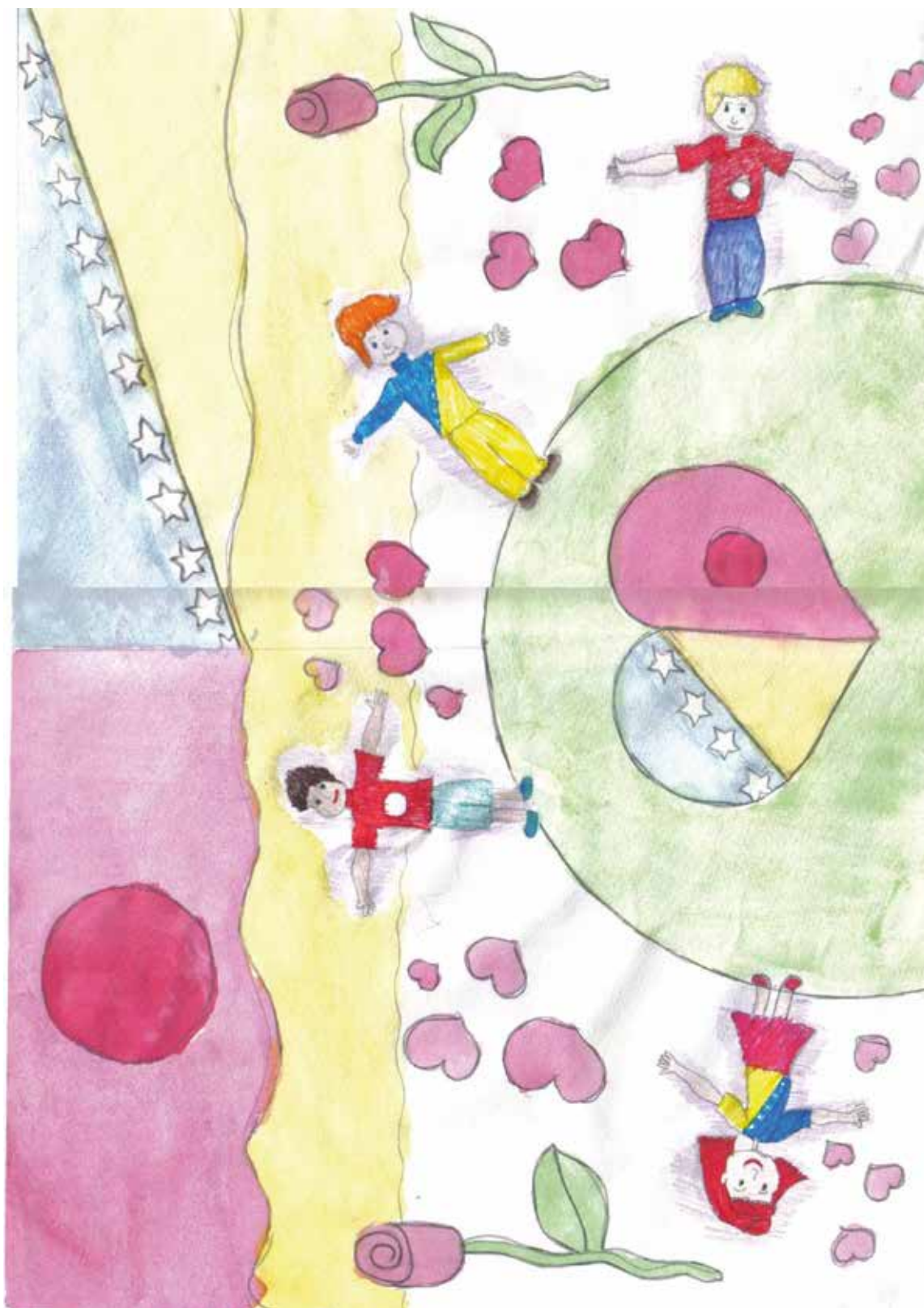
Sve što je ostalo, jednom će proći,
Polahko će u Japan vedri dani doći,
Sigurna sam bit će puni radosti i sreće
Jer ljudi po cijelom svijetu, zaboravit vas nikad neće

Svakog jednom u životu nešto loše pogodi
I strašan san se na javi kod svakoga dogodi,
Al u svakoj tami i sreća zablista,
Kod svakog živog bića sudbina je ista.

I na plači i ne tuguj zbog svega što je bilo,
Iako je mnogo strašno što ti se dogodilo,
Ako treba poklonit ću ti ovaj život svoj,
Da bar malo budeš sretan prijatelju moj.

Minela Halilović II-6

JU Mješovita srednja škola u Zenici

Avdić Nejra, JU OŠ „Hamza Humo“ Babino

Cunami – pismo prijatelju u Japan

Mom dalekom prijatelju,
U zemlju izlazećeg sunca
Japana, piše ovo pismo tvoj
Prijatelj iz male zemlje Bosne,
Sa brdovitog Balkana..

U toj velikoj nesreći,
Koja ti razori mladost i tvoj dom,
Znaj da sam tu uz tebe,
Baš kao što je majka djetetu svom.

Rođena sam godina devedesetih
Kad u mojoj zemlji Bosni rat se zbio,
Pa zato prijatelju moj daleki,
Razumijem da i tebi život je mio..

Iako boja, kultura i vjera
Iste nam nisu, ja
Ipak u tebi vidim nešto
Što nas vodi ka jedinstvu.

Spojiše nas prijatelju moj
Nevolje velike, pa nam samo
Ostade da gledamo
U svjetlije vidike.

Kao i tvoju zemlju Japan
Tako i moju lijepu Bosnu,
Ovih dana će ukasiti mirisi behara,
Tako ćemo prijatelju moj
Zaboraviti one ružne ane
Pune nemira i straha.

Sanjat ćeš ti opet one
Ist elijepe snove u svojoj
Zemlji Japanu, a ću biti
Tu uz tebe da se možeš osloniti
Kao ptica na zelenu granu.

Moj daleki i veliki prijatelju,
Pismo ti ovo po golubu bijelom
Šaljem, da ti ga što prije donese
I da te u budućnosti
Nikad više ovako ružne nevolje ne zadese

Amina Isaković II-6

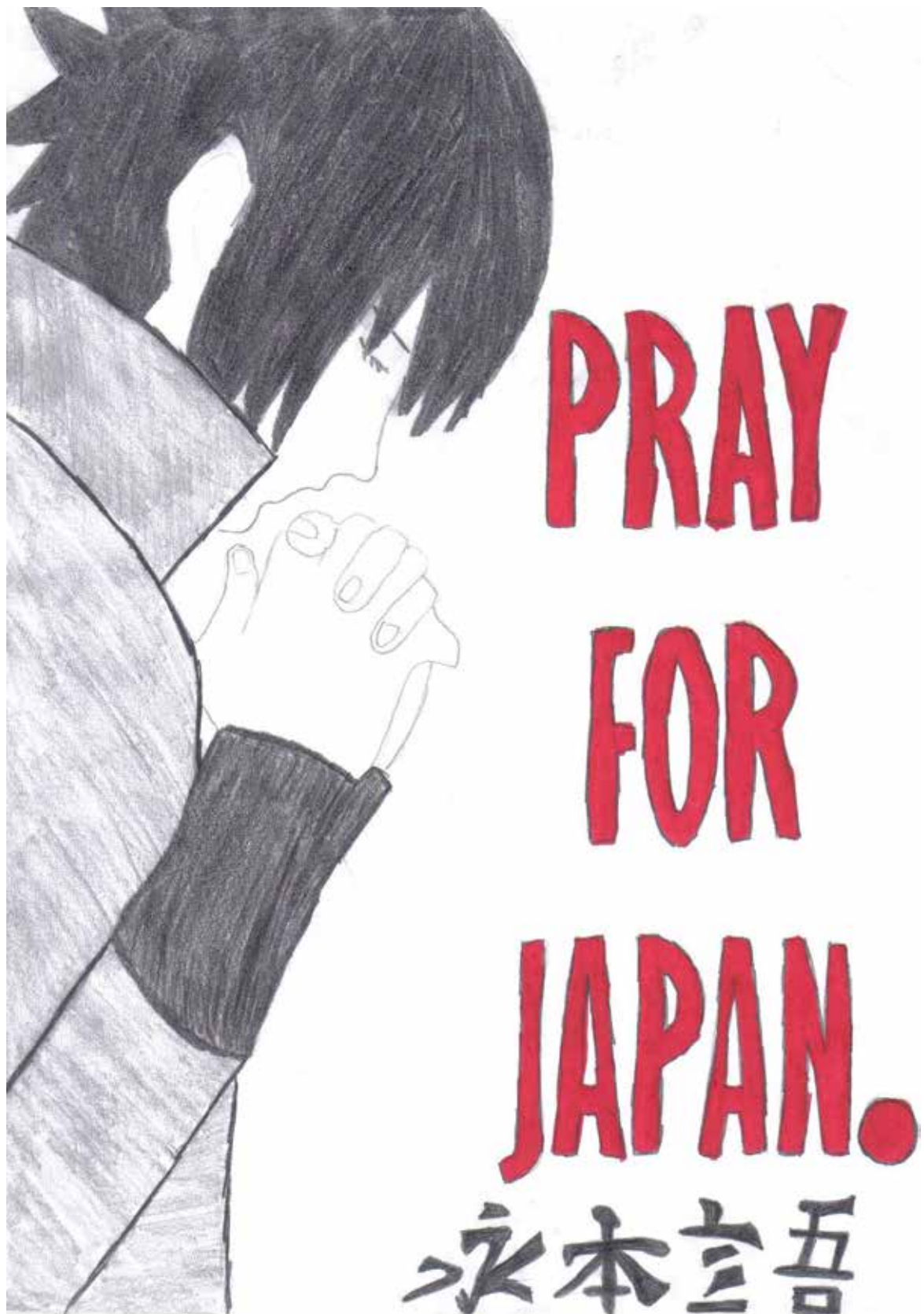
Razija Nezić, JU OŠ „Hamza Humo“ Babino

Moj daleki i veliki prijatelju,
Pismo ti ovo po golubu bijelom
Šaljem, da ti ga što prije donese
I da te u budućnosti
Nikad više ovako ružne nevolje ne zadese

Amina

My distant and great friend
This letter on a white pigeon
I send to you, to bring it to you as soon as possible
And that in the future
Never again this terrible trouble repeat.

Amina

Lejla Blitarić, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

Cunami – pismo prijatelju u Japan

Prijatelju u dalekoj zemlji,
Imam ti nešto reći,
Moraš sve prihvatiti,
I preko svega preći.

Znam da ti je teško, ali,
Moraš me razumjeti,
Težak je ovaj život,
Jer ga moraš preživjeti.

Znam da te gorčina,
Za sve jako ujeda,
Ali znaj da nisi sam,
Cijeli svijet na tebe gleda.

Znam da ti sada mnoge,
Misli lutaju po glavi.
Ali ko sada nastavi dalje,
On je junak pravi.

Život ti je ostavio,
Jednu gorku uspomenu.
Sada samo misli,
O budućem vremenu.

Zamišljaj sebe sretnog,
Uz porodicu i dom.
I grli ih i čuvaj,
Ljubavlju svom.

O moj dragi prijatelju,
Tuga se ne može opisati.
Kolika je i koliko boli?
To znaš samo ti.

Šaljem ti ovo pismo,
Da vidiš da nisi sam.
Barem malo topline,
Želim da ti dam.

Znaj ove riječi moje,
Stižu iz male zemlje.
Al se nadam da će tebe,
Sada najviše vrijede.

Želim uputiti molitvu Bogu,
Nek vrati sretne dane te.
Sa samo jednim sloganom:
Svi za Japan, Japan za sve!

Amer Zec II-1

JU Mješovita srednja škola u Zenici

Zec Faris, JU OŠ „Hamza Humo“ Babino

Pismo prijatelju u Japanu

Dragi Makato!

Sa tugom i bolom u srcu pišem ti ovo pismo i izjavljujem svoju sućut na tragediji koja je pogodila tvoju zemlju. Iz zahvalnosti vašoj zemlji koja je pomagala nama poslije stravičnog rata, sada sve organizacije mojoj zemlji prikupljaju sredstva za pomoć Japanu kako bismo vam se odužili na vašoj pomoći.

Pišem ti pismo, ne kao podsjetnik na prošla vremena već zato što ti se ne mogu drugačije javiti. Učini mi se katkad kako ljudi više ne shvataju značenje pisma i njegove osobenosti u izražavanju ne samo obavijesti, nego osjećaja i razmišljanja koja želimo podijeliti sa drugima. Ako smo nesretni i tužni i ne možemo naći izlaz, pismom se okrećemo dragoj osobi i sa njom dijelimo sve poteškoće i boli koje nas sputavaju, povjeravajući svoju nutrinu drugome. Tako sve postaje snošljivije i lakše. Znam da ti je sada jako teško i ne znam kojim bih riječima ublažila tvoju tugu. Jedino što ti u ovakvim tenucimamogu reći je da imaš vjeru, da ne gubiš nadu i samo tako ćeš uspjeti. Nema nijednog dnevnika, vijesti, novina a da nije spomenuo vaše stradanje i patnju. Srce mi se cijepa kada pomislim kako je sada tebi. Treba imati vjeru u Boga i sve će uskoro biti bolje. Nadam se da će ti ovo moje pismo barem malo pomoći, pružiti ti snagu i veliku nadu jer u ovim trenucima to je sve što ti ja mogu pružiti.

Nestrpljivo ću čekati tvoj odgovor nadajući se da si u svakom retku prepoznao govor mojih misli i otkucaje srca. Pismo je ruka pružena dragoj osobi. Kada mi poštar donese čarobnu kovertu, znat ću, otvarajući je, da me dodiruje tvoja duša. Puno, puno pozdrava tvojim najmilijim i tebi koji unatoč udaljenosti imaš dom u mome srcu ...

Tvoja Jasmina

Pehić Jasmina III-1
Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

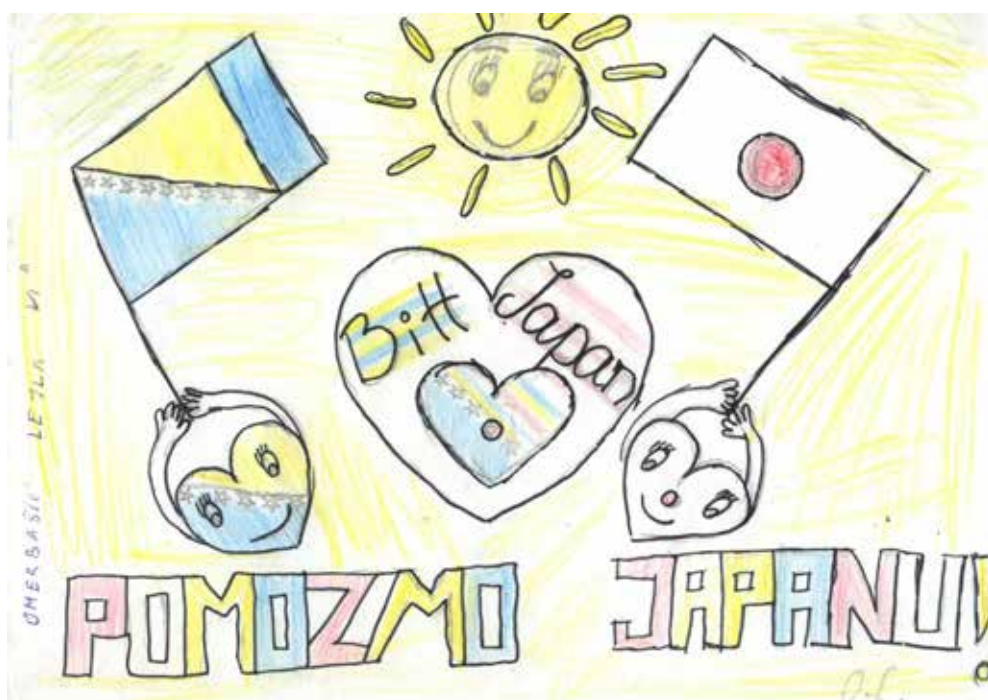
Hrabroj djevojčici iz Japana

Čekala si tople ljetne dane
da nježni morski vali,
noseći zrna pijeska sa sobom,
miluju tvoja mala bosa stopala...

Ali, pretekoše ih bijesni podivljali valovi
koji ne mare za igre dječije
i odnesoše ti sve:
dom u kojem si živjela,
drvo pod kojim si se igrala,
klupu na kojoj si se odmarala,
baštu u kojoj si mirisala cvijeće,
san o prvoj ljubavi...
Sve su ti odnijeli!

Ali nisu mogli da odnesu nadu
da će sunce opet istim žarom sjati
jer tvoje malo hrabro srce
i kad se smije
i kad plače,
od cunamija je jače!

Lejla Ahmetspahić
OŠ Musa Ćazim Ćatić - *Zenica* - Blatuša

Omerbašić Lejla, JU OŠ „Džemal Bijedić“, Jezero , *Miljanovci, Jelah*

PISMO PRIJATELJU U JAPANU

Dragi prijatelju iz Japana,

Glavna vijest na svim medijima tog kobnog dana bila je strašna i zapanjujuća. Tragedija u Japanu. Rekli su hiljade mrtvih konačan je bilans,a materijalna šteta nesaglediva. Strašno, pomislila sam jer normalnog čovjeka pogodi nesreća drugog. Tako je i mene.

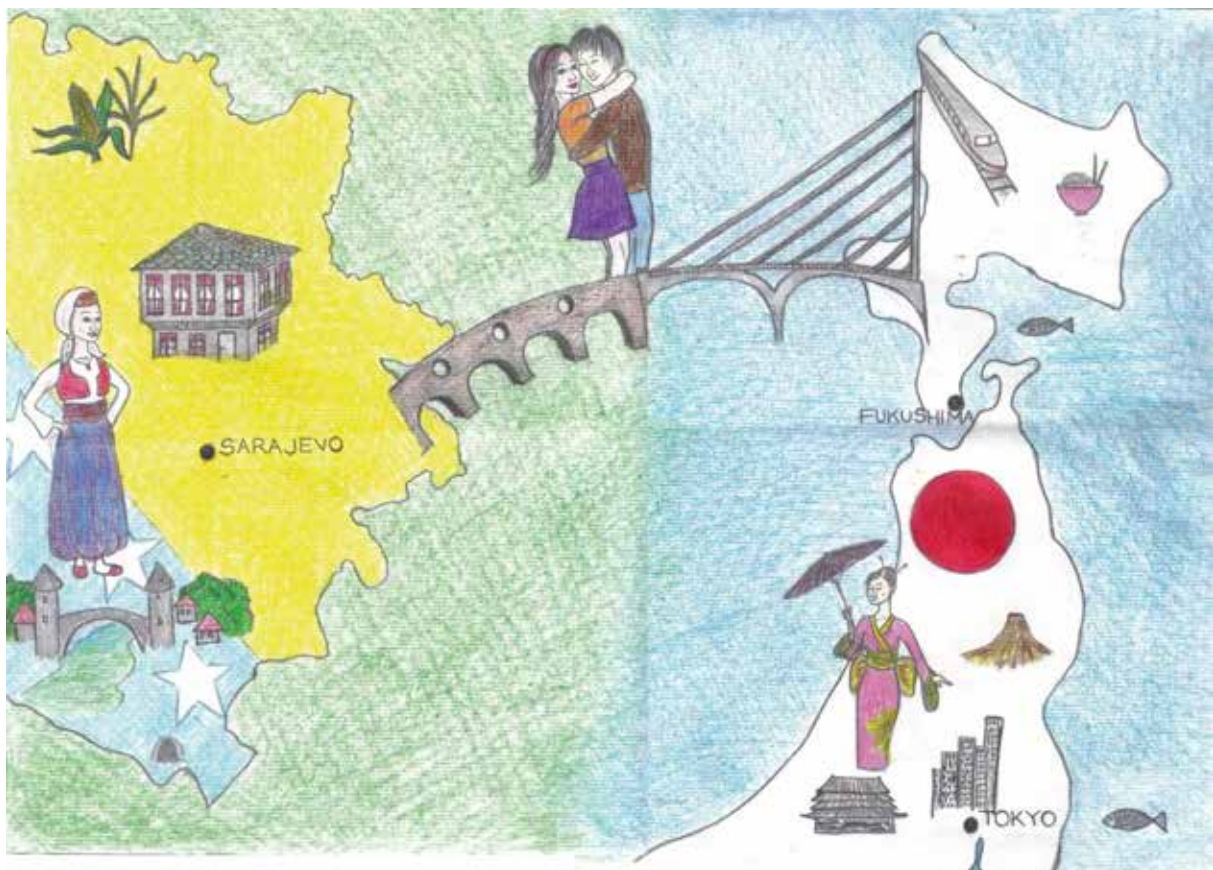
Ljudska boli i tragedije zbližavaju ljude. Pogotovo nam ista ili srodna bol imami suze i osjećaje bliskosti. Postajemo braća po nesreći.

Gledajući slike užasa,mrtvih i porušenih gradova u Japanu,odmah je iskopalo moje sjećanje koje sam svjesno potiskivala. Rat u Bosni i Hercegovini. Bila sam mala kada se desio,ali sam ga osjećala. Istina ovdje je neprijatelj bio čovjek i ljudska glupost a u tvom slučaju priroda,ali bilans nesreće je isti. Ljudska patnja. Japanci su narod koji fascinira svojom hrabrošću,realnošću,smirenošću i dostojanstvenošću. Red i disciplina krase ovaj narod i u najtežium situacijama. Svako zna svoj zadatak,spreman je na žrtvu vlastitog života za dobrobit društva i zajednice. I u mom narodu su mnogi žrtvovali život za domovinu.

Znam da postoje takvi ljudi,postojat će i čovječanstvo.

Zato dragi prijatelju,imaj vjere i nade u bolje sutra. Iako sada ti dušu pate sumorne misli,iskrena sreća će obasjati i tvoje lice.

Ena Mehinović III-2
Gimnazija „Edhem Mulabdić” Maglaj

Emina Đemić, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

.....Sjeti se! Sjeti se da je tvoja zemlja, Zemlja izlazećeg sunca i da će te ono ponovo ugrijati, zagrliti vratiti u život da nastaviš borbu za bolje sutra

Vanja Smajuković, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

Remember! Remember that your country, the land of the Rising Sun, will warm you again, embrace you, bring back to life for you to continue struggle for a better tomorrow.

Vanja

...Ne tuguj, pogledaj u Nebo i sjeti se Boga. Pomoli se. Bog sve čuje i vidi, ne brini!

Daina Bešić, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

Don't be sad, look in the sky and think of God. Say a grace. God hears and sees everything, don't worry

Daina

Osmić Emir, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

Ajdin Spahić, JU OŠ „Skender Kulenović“ Zenica

Pismo Melise

Dragi prijatelju Jang ovim pismom želim da ti pružim podršku i izrazim svoje žaljenje zbog prirodne nesreće koja je zadesila tvoju zemlju. Mi u Bosni smo imali priliku gledati i slušati o tome na TV. Prva nam je mnogo čao, jer ste izgubili svoje domove i ostali bez dragih stvari i ljudi. Tužni smo što ste morali napustiti svoje škole i drugore i seliti se u druga mjesta koja nisu uništena. Mi jako volimo svoje drugore iz škole i mi bismo željeli da se nastavimo. Zato smo kroz humanitarne organizacije donirali sredstva na obnovu vašim domova i škola. Želja nam je da što prije prikupite novac i da se vratite vašim prijašnjim navikama. I da se ponovo igrate sa svojim drugarima. Želimo da vam pomognemo da budete ponovo bezbrižni i veseli. Dragi moj prijatelju od nas odite sam saznala da ste vi nama mnogo pomogli na vrijeme rata u našoj zemlji. Ovo je moj skromni doprinos tibi jer sam naučila da i iskrene prijateljske riječi mogu utješiti i pomoći. Nadam se da ćeš imati priliku da mi odgovoriš na pismo. Jer ću tada znati da li si dobro i kako se osjećaš. I bit ću u prilici da ti ponovo pišem govoreći da imam prijatelja u dalekoj zemlji koju ću možda jednom posjetiti. I jednog dana vidjeti se sa svojim prijateljom Jang-om. Puna podrška, tvoja prijateljica Melisa.

Halilović Eldina, JU OŠ „Skender Kulenović“ Zenica

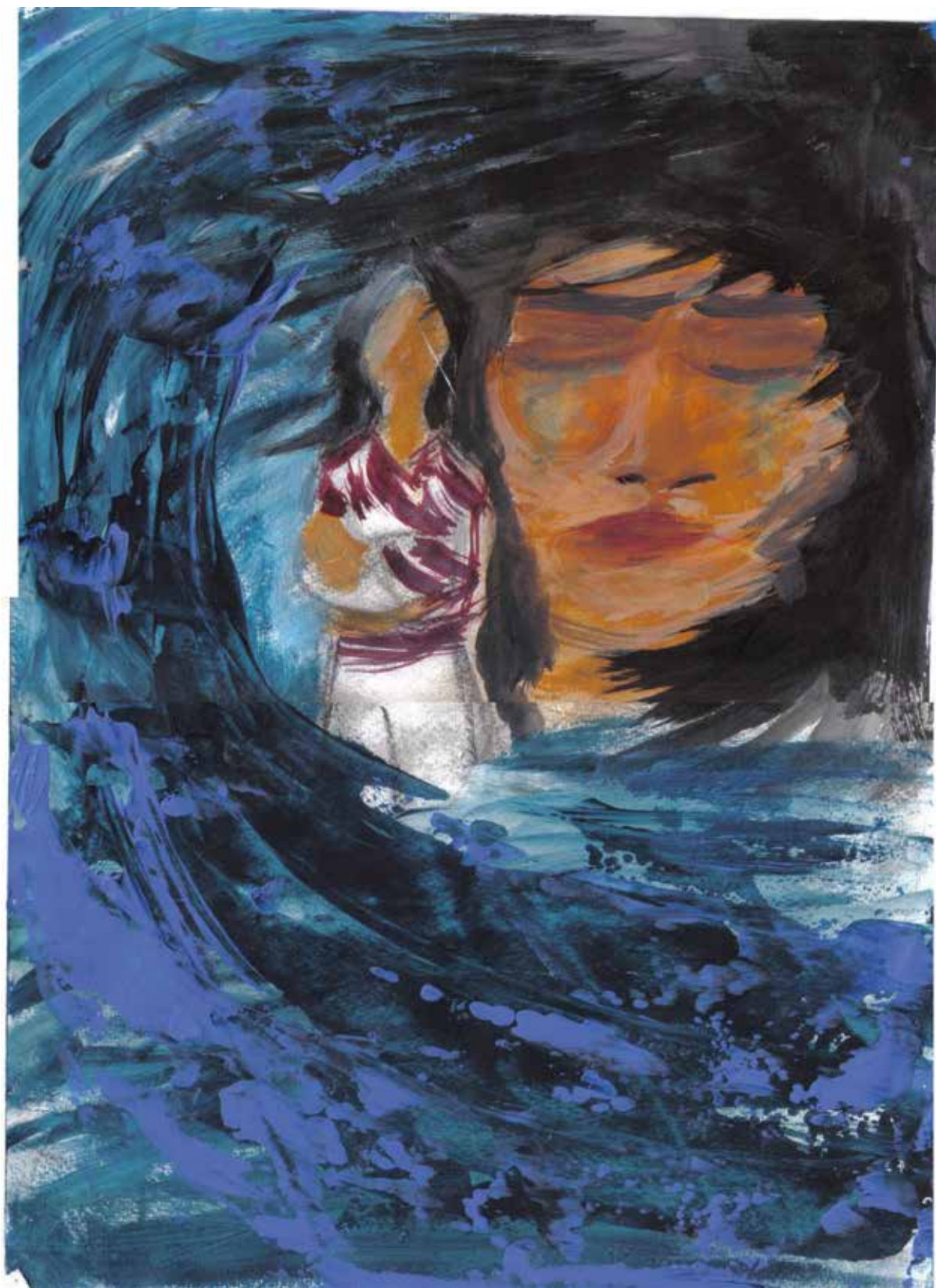

Hrustić Belma, JU OŠ „Skender Kulenović“ Z *enica*

Pismo prijatelju u Japan

Sada kada si prosla najgore, stanje ti se popravlja iz dana u dan. Još je pred tobom puno liječenja, ali se više ne bojim da ćeš me napustiti svaki put kada mi misli odlutaju na drugu stranu, dalje od tebe. Bezazleno je pitati kako si, jer već unaprijed znam odgovor. Život ti se preokrenuo u sekundi i sada proživljavaš svasta... Da! Bilo je iznenada, neočekivano! Majka Priroda je tako željela, ali ti moraš dalje. Znam da si izgubila sve: porodicu, sva materijalna dobra, ali sreća je što si još uvijek tu. Moj si heroj i divim ti se, jer proživljavaš nešto u kakvoj situaciji se niko ne bio volio naći, a pogotovu u tvojim tinejdžerskim godinama... Za vrijeme mog rođenja kod nas je bila slična situacija. Bio je rat. Zli ljudi su nam uzeli sve. Lako sam ja bila samo beba, ne sjećam se svega. Ljudi pričaju, ne dopustaju zaboravu da stane na to mjesto. I u pravu su - zaborav ne smije učiniti svoje, jer ljudi su patili i danas pate, umirali, gubili voljene, bili iskoristeni... Tada je moja mama izgubila svoju mamu - svoju majku - kada ju je najviše trebala, oduzeli su joj je. Nije imala priliku ni da me upozna, svoje prvo unuce. Ubili su je mjesec dana prije mog rođenja... Moja mama ima velike traume od toga, ali da se oporavila - vjerujem da nije. Patnjama moje majke i preporicanjem tog događaja nakon deset godina, zapravo sam shvatila kolika je bol izgubiti voljenu osobu, a naročito majku - neopisiva bol! Želim da znaš da shvatam tvoj gubitak i ojećam bar djelić noli koja je sada u tvom srcu. Ovim sam ti ukazala da smo se našli u sličnoj situaciji - ali moraš nastaviti dalje. Ponosna sam na tebe i kako se nosiš sa svime što te zadesilo i s punim pravom mogu reći da si veliki borac, da si moj heroj. Hvala što si hrabrost pokazala u potpuno drugacijem svjetlu i što si dokazala da vrijedi nastaviti dalje, jer je život vrijedan toga.

Zerina Mahmic, III-1

Šukrija Ajla, Gimnazija „Visoko“ Visoko

Dragi moj.....

..... Molim Te odgovori mi na ovo pismo, želim biti sigurna da si još tu sa mnom, iako si tako daleko. **I znaj da u mojoj kući uvijek ima mjesta za tebe i tvoju porodicu.**

Merima Kulović, Gimnazija „Muhsin Rizvić“ Kakanj

My dear friend, please respond back to this letter. I want to be sure that you are there still with me, even though you are so far away. **Know that in my house there will be always room for you and your family.**

Merima

Tea Krnjić, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

Draga prijateljice,

Jako mi je teško pisati ti ovo pismo, znajući šta se desilo u tvojoj domovini, a misliti na sve dobre lijepe stvari koje su nam se desile i koje nas vežu. Silno želim da ti napišem nešto lijepo nešto što ti uvijek pišem, želim da ti ispričam sve što mi se desilo ovih dana, želim da tražim tvoj savjet, ali ... ništa nema smisla sve je nestalo, sve je postalo nevažno pred katastrofom koju si ti doživjela i preživjela ...

... Ako ti ikako mogu pomoći, javi mi, sve ću učiniti što je u mojoj mogućnosti da tebi bude bolje. Volim na tebe i želim da znaš da sam uz tebe i uvijek ću biti.

Puno te volim,

Tvoja Nejra Tahirović, JU OŠ „Miroslav Krleža“ Zenica

My dear friends, it is hard for me to write this letter, knowing what had happened in your country, and to think about all the nice things that had happened to us and which connect us my great wish is to write you something nice, something that I always write to you, I want you tell you about all the things that happened to me these days, I wish to ask for your advice, but nothing makes sense all is gone, everything became irrelevant after the catastrophe which you experienced and survived.

I love you very much,

Nejra

Dragi prijatelju, (親愛なる方)

Mi smo prijateljice iz Zenice. Idemo u
peti razred OŠ "Ekander Kulenović" u Rad

Čule smo preko medija za cunami i rušme
koje su vas zadesile. Stvarno je strašno
kada si izgubio/la svoje najmilije, a
mi smo tu da nam se obratite za p
i utjehu.

Na neki način te shvatamo jer se
u našoj domovini prije trinaest god
desio strašan rat. Tada tada nismo
bile rođene naši roditelji su nam go
o tome. Mi mislimo da je razlog za
rata besmislen.

Želimo ti sve najbolje! Čuvaj se!!

P.S.: NIKAD SE NE PREDAJI!!!

Volimo te!!!

Tvoje prijateljice

- * Lana Husić *
- * Elma Ćašić *
- * Ferida Kaurić *
- * Belma Dedić *

Dragi prijatelju,

Mi smo prijateljice iz Zenice. Idemo u peti razred OŠ „Skender Kulenović“ u Radakovu. Čule smo preko medija za cunami i ružne koji su vas zadesili. Stvarno je strašno. Možda si izgubio/la svoje najmilije, a mi smo ti da nam se obratiš za pomoć i utjehu.

Na neki način te shvatamo jer se u našoj domovini prijetnaest godina desio strašan rad. Tako tada nismo bile rođene naši roditelji su nam govorili o tome Mi mislimo da je razlog za rat besmislen.

Želimo ti sve najbolje! Čuvaj se!!

P.S. NIKAD SE NE PREDAJI!!!

Tvoje prijateljice

*Hana Muslić

*Elma Šašić

* Ferida Hamzić

*Belma Dedić

Dragi prijatelju

Kada sam na televiziji vidjela snimke nisam mogla vjerovati da se tako nešto događa. A onda sam čula za nuklearnu elektranu pa je moj strah bio još veći. Nadam se da ste Vi dobro i na sigurnom ali mi je žao ostale djece koja su pogođena katastrofom. Nadam se da će se uskoro sve smiriti, neće biti kao prije, ali treba krenuti dalje i boriti se za bolje sutra. Čuvajte se i ne gubite nadu

Puno Vas voli

Nirvana iz Matuzića

Dear friend

When I saw the television footage I could not believe that something like that happens. Then I heard about the nuclear power plant and my fear was even greater. I hope that you are all right and safe but I feel sorry for other children affected by disaster. I hope everything will be ok soon, it won't be like before, but you need to move forward and fight for better tomorrow.

Take care and don't lose hope

Nirvana

Ti možda nemaš ni kuću, a možda ni mamu, a ni tatu a ni osmijeh na svome licu, za jedan dan ti si izgubio sve svoje snove, sve svoje igre ...
Ti si sada prijatelju moj dijete sa velikom brigom, sa velikom tugom.

....želim da ponovo imaš svoj dom...

Tvoja prijateljica Fadila

You may not have even a house, maybe even mom nor dad, not even a smile on your face, one day you have lost all your dreams, all your games...
You are now my friend, a child with great concern, with a great sadness

....I want you to have your home again

Your friend Fadila

Šabić Sadmir, JU OŠ „Hamza Humo“ Babino

Dragi prijatelju

.... Znamo da ste bili humani prema nama, zato se nadam da će se isto vratiti i vama.

... Ovo pismo pišem ohrabrenja radi da shvatiš družda u boli niste sami. Pomoć za vas stiže, minimalna jeste al vremenom druž sve će biti ljepše ... Želja mi je samo da iz ovog pakla izađete štoprije da Cunami zauvijek uquine, nek jednom ode neprijatelj znani, pod imenom teškim- ogromni C u n a m i

Tvoja prijateljica Indira

Dear friend

We know that you have been humane to us I hope that the same humanity will come back to you

I write this for you to understand that in your pain you are not alone. Help is coming your way, it is minimum, but with time my friend everything will be better ... I wish that you escape this hell as soon as possible, that the enemy known as a awful tsunami vanishes forever.

Your friend Indira

Djevojčici iz Japana

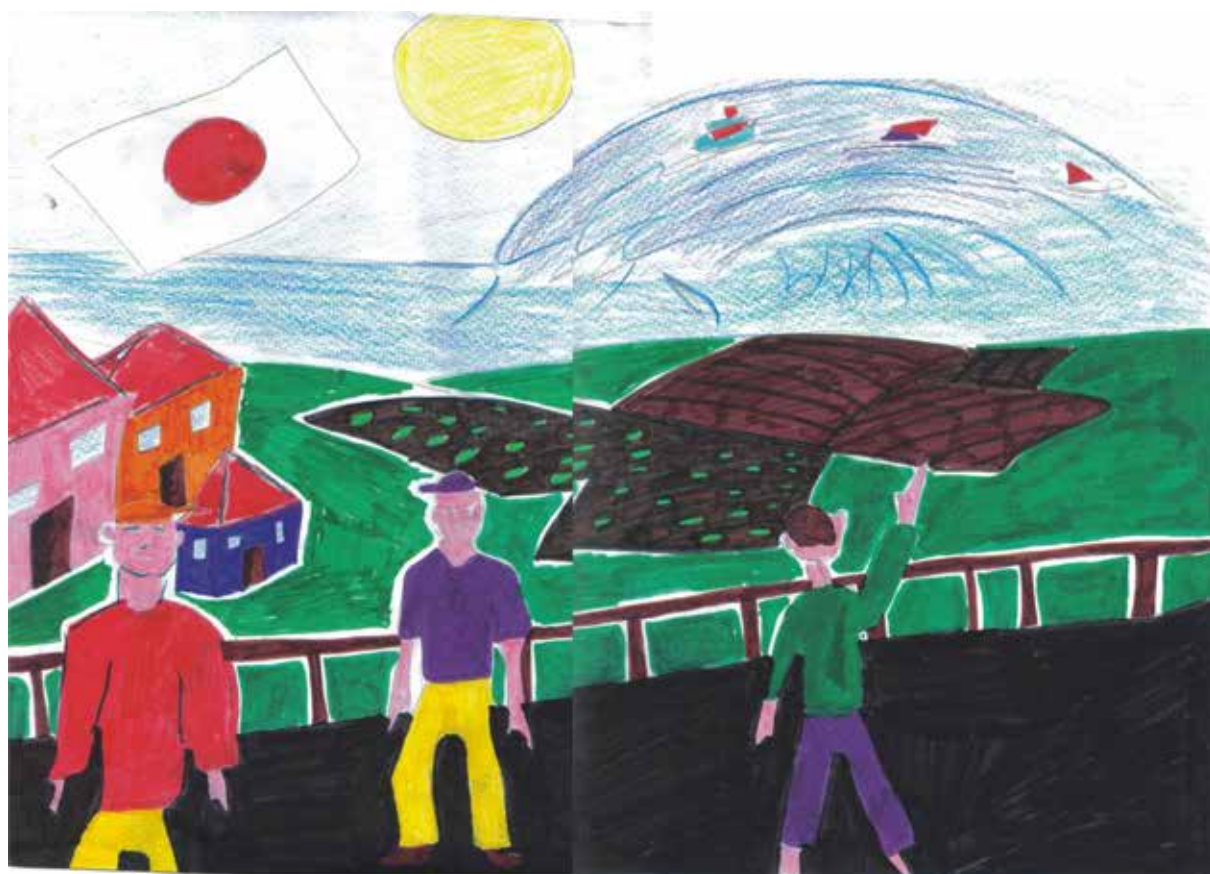
Poslala bih ti rumeni trešnjin cvijet - uvenuće do Japana. Poslala bih ti hiljadu ždralova od papira - moje nevješte ruke ne znaju stvoriti tu ljepotu. Zato, podižem pogled ka istom nebu nad nama, ka istom suncu što nas grije i šaljem ti najljepše želje. Ti meni pošalji bar zrno svoje hrabrosti, hrabrosti kojoj se cijeli svijet divi.

Ajna Hasanbegović, JU OŠ „Musa Ćazim Ćatić“ Zenica

To a little girl from Japan

I would send you pink a cherry blossom - it will fade until it comes to Japan. I would send you a thousand paper cranes - my unskilled hands don't know to create such a beauty. That is why I raise my eyes to the same sky above us toward the same sun that warms us, and I am sending you best wishes. You send me a grain of your courage, a courage the teh entire world admires.

Ajna

Enida Habeš, JU OŠ „Mehmedalija Mak Dizdar“ Dobrinje, Visoko

Amina Hrnčić, Gimnazija „Edhem Mulabdić“ Maglaj

Prijateljstvo

Kad te neki problem
snađe kad ti neka
briga prijeti, prijatelj se tu nađe
ljeti, zimi,
zimi ljeti.

Kad ti boli teške
priđu mnogi od tebe
ruke dignu, kad te
neki skroz zaobiđu
prijatelj ti uvijek stiže.

Prijatelj je mirna luka,
i u dobru i u zlu,
prijatelj je desna ruka
prijatelj je uvijek tu.

Friendship

When a problem befalls,
When something concerns you,
A friend is near by.
In summer or winter winter or
summer.

When severe pain comes to you
When everybody gives up on you
When some people completely avoid
you
A friend always come

Friend is a safe heaven
In the good or in the bad
Friend is a right hand
Friend is always near by

Amila i Emina Alihodžić

.... Moja škola se također uključila u jedan projekat „Pomoć Japanu“ i svi vrijedno radimo kako bi prikupili što više novca i ostale potrepštine.

Zerina SMS „Žepče“

.... Ponekad se zapitam: - „Pa zar su ljudi toliko pohlepni i ili, zašto su se morale graditi nuklearke? Zašto zbog nekih pojedinaca sada više o koncu životi miliona ljudi. Šteta je što ljudi kasno shvate koliko griješe, kada je šteta već načinjena.

Tvoja prijateljica
Margita Bejić

...prijatelju ...

Vedro nebo. Mnoštvo papirnatih srebrenastih ptičica pleše u zraku. Moj pogled leti kao one, a misli još brže traže spokojnu luk da se odmore. Nešto me trgnu iz svega toga.

.... Pogledaj noću zvjezdice, prijatelju. Obećavam da ću ih ja gledati jer ću tako i bliže biti...

.... I čuvaj moju papirnatu ptičicu jer sam ti na njenim krilima poslala sve najljepše želje što sam mogla naći u svom srcu.

...neću da ti pišem zbogom jer ovo nije rastanak, nije kraj, nego samo novi početak, mali prijatelju!

Tvoja Neira

I will not write, goodbye, because this is not goodbye, not the end, this is just a new beginning
My little buddy

Draga moja

... Još uvijek ni sama nisam sigurna da je ovo pismo dobra ideja. Bojim se da te rastužim i učinim više tužnom nego što jesi. Ovo pismo ti pišem direktno iz srca, duša piše umjesto mene, srce kontroliše um a ja sam se prepustila osjećaju i evo. Pokušavam da ti u nekoliko riječi kažem sve

.... Šaljem ti ovaj paket sa hranom i odjećom nadajući se da ću itako barem nekako moći pomoći a s tobom sam svakodnevno u mislima... Želim da budeš jaka..

Voli te prijateljica iz Bosne! Puno pozdrava

Gađun Fatima

I am sending you this package with food and clothing, hoping that I'll be able to help at least with that, you are in my thoughts every day... I want you to be strong.
Love you, friend from Bosnia! Best Regards

Nadam se da će ovo pismo doći do tebe i da će te jako obradovati.

....Živ ot nikome nije lagan. To je igra u kojoj neko gubi a neko pobjeđuje. Na kraju svi završimo na istom mjestu. Svaki dan može biti presudan. Bog nas je stvorio pa nas može i uzeti. No, ipak mislim da se sve događa sa razlogom.

....Dao nam je Bog i da upoznamo ljude, dobre i loše. Znaš i sam da ništa nije savršeno, pa tako ni život, zato ni ne može sve biti tako lijepo jer se nekad dešavaju i loše stvari kao što je u ovom trenutku cunami u tvojoj zemlji.

....Svaki put zamolim Boga da i on bude uz tebe. Želim ti puno sreće da izdržiš do kraja, koliko god teško bilo. I zapamti da izlaz uvijek postoji te da će se i ovo jednom završiti. Nadam se da se vidimo uskoro.

Tvoja prijateljica

Antonela Bratić

.....Prijatelju

U mojoj životnoj oazi, u srcu Bosne, gospodari proljeće.

....deceniju stara trešnja već behara, pa okupila društvo pčela što ih probudiše prve sunčeve zrake. Spominjem ti sada, prijatelju, meni dragu trešnju jer sam kroz mnoge priče o kulturi Japana posebno zadivljen ostao i kultom trešnje. I mom narodu ona znači mnogo. Živim na selu nadomak srednjovjekovnog grada Tešnja. Zanimljivost i bit mog kazivanja je u imenu, čijim se izučavanjem, osim znanstvenika bavio i običan puk. Stari ljudi se jedva sjećaju da su im to pričali oni što su bili stariji od njih. U Tešnju je stolovao neki ban Matija, pa kada muminu iznenada umre žena on osta sam sa kćerkom. Mnogo ju je volio i pazio i nije bilo želje koju joj ne bi ispunio. Ona je od svega voljela trešnje i stalno ih je jela. Potom ban naredi podanicima da svaki mora na svom imanju imati po nekoliko vrsta trešanja. Tako se u proljeće sva okolina i sam grad zabijeli od trešnjepa putnici i trgovci prozvaše grad Trešanj

od čega kasnije postade T e š a n j. Zanimljive li legende, a i podatka da danas u okolini Tešnja, beharaju 33 vrste trešanja..

....Živo se sjećam junakinje jedne lektire, Sadako Sasaki, djevojke što je izrezala 990 ždralova u vjerovanju da bogovi neće zaboraviti onoga tko im kroz tisućpapirnatih ždralova uputi isto toliko lijepih želja. Ja sam, pak, vjerovanja da ni osoba kojoj uputiš nekoliko lijepih riječi, prožetih ljubavi prema čovjeku i životu, neće zaboraviti i prestati cijeliti dobru volju svog dalekog, ali u mislima bliskog prijatelja, jer riječi se ne vraćaju i ne zaboravljaju. Neki ove moje riječi, u tvom srcu upale lampu, čiji će trak biti pružen čitavim tvojim bićem, pa i kad njena svjetlost bude tinjala, i tada će osvjetljavati dobru misao tvoga prijatelja.

Antonio Anđelić
sa svojom mentoricom prof. Ljerkom Pejičić
Mješovita srednja škola „Stjepan Radić“ Žabljak - *Usora*

Arnela M., JU OŠ „Skender Kulenović“ Zenica

Dragi prijatelju

Ovim pismom želim da iskažem suosjećanje veliku tugu i bol zbog toga što vam se desilo u proteklih mjesec dana. Znam da nijedna riječ utjehe ne postoji ali se nadam da će vam bit barem malo lakše kada neko misli na vas i vaš narod. Želim da kažem da niste sami u ovom teškom periodu i znam da vam je svaka pomoć potrebna tako i moja škola među brojnim u BiH odlučila je da vam da moralnu podršku. BiH je veoma siromašna zemlja u kojoj vlada nezaposlenost ali trudimo se da vam pomognemo koliko je u našoj moći šaljem ti veliki pozdrav i nadam se da će katastrofa koja vas je zadesila brzo doživjeti kraj.

Autor se zaboravio potpisati.

Dragi,

Posljednjih dana u moju domovinu stiže sve veći broj informacija oko nuklearne katastrofe i velikog broja zemljotresa. Svaki dan kad upalim televizor i pogledam vijesti čujem da je broj poginulih i nestalih svakog dana veći. Međutim, to nije najgora stvar. Policija nagovještava da se broj poginulih povrijeđenih i zarobljenih u ruševinama u zadnja dva dana udvostručio. Čujem da je situacija izmakla kontroli, ali da se o tome u vašoj domovini ne priča zbog toga što se vlast boji da ne bi izbila panika. Znam da vas pokušavaju uvjeriti da će sve biti u redu, ali vijesti koje stižu do BiH nisu optimistične prijatelju moj. Zbog svih ovih razloga šaljem ti ovo pismo s nadom da će uprkos svim ovim problemima stići u tvoje ruke. Pitam se da li si ti dobro, kako je tvoja porodica? Želim da znaš da svakog dana željno iščekujem vijesti u kojima će reći da se situacija u zemlji izlazećeg sunca smiruje da će ubrzo sve biti kao prije. Zaista je teško čitati sve te vijesti u novinama. U glavi mi je još uvijek slika, iz novina na kojoj čovjek plače pored ruševina ispod kojih se i dalje nalazi njegova majka. To je slika koja će sigurno mnogima ostati u mislima.

.....

In my head, there is a still image from the newspaper where a man cries next to the ruins beneath which still holds his mother. That is a image that will surely remain in many minds.

.... U ovom teškom trenutku naše misli i molitve su usmjerene ka narodu Japana. Našim dragim prijateljima i kolegama učenicima, OŠ „Alija Nametak“ Buci – Visoko Bosna i Hercegovina želi da izrazi iskrenu podršku i ohrabrenje narodu Japana

Rejhana Alihodžić – *Buci - Visoko*

Umjesto pogovora

Dragi prijatelju

Nisam ti odavno pisala ali u posljednje vrijeme osjećam potrebu da budem uz tebe u ovim teškim trenucima. Bilo je užasno gledati sve te strahote putem medija, pa ne mogu ni zamisliti kako je tebi koji sve to proživljavaš. Čudno je to, a i pomalo ironično kako mi ljudi ne cijenimo ono što imamo sve dok to ne izgubimo. Uvijek nam nedostaje neka sitnica da budemo potpuno sretni i zadovoljni. Bez imalo zahvalnosti ne cijenimo ništa što imamo uvijek želimo više a ponekad je dovoljna samo sitnica da nam promijeni cijeli svijet i uništi sve što smo dosada imali. Tek tada shvaćamo koliko toga smo imali. Gledajući svu ovu nesreću i bijedu koja je pogodila tvoju zemlju shvatila sam koliko je malo potrebno da se sve promijeni i kako se jednoga dana to i meni može dogoditi. Osjećam se potpuno bespomoćno ovako udaljena od tebe. Stoga sam odlučila napisati ovo pismo pismo kao malukap utjehe u ovim gorkim danima. Nadam se da će ti biti bar malo lakše kada shvatiš da nisi sam u ovome i da ću uvijek biti tu uz tebe.

Tvoja Katarina Rajić
Franjevačka klasična gimnazi *ja Visoko*

Redakcija L O T O S - a je napravila izbor iz prispjelih radova na temu „*Cunami pismo prijatelju u Japan*“. Svako pismo je divno. Svako pismo izražava mnoštvo pozitivnih emocija, podjelu bola, nadu u bolje, poziv za smještaj u vlastitoj porodici itd. Onaj, ko iščitava ove tekstove i promatra crtež može biti sretan saznanjem da djeca i omladina U Bosni i Hercegovini nisu egoistični okrenuta sama sebi, već da su sposobna podijeliti i brige i radost u teškim trenucima. Ona su spremna pružiti ruku prijateljstvu iako sjena rata u BiH još uvijek pada na njihovo „Bosnogo djetinjstvo“.

Sve radove, od najmlađih autora do najstarijih koji su prispjeli na ovaj LOTOS-ov konkurs smo skenirali i predali ambasadi Japana u Sarajevu. Javnosti ZE-DO Kantona i svim našim prijateljima pružamo na uvid razmišljanja, stavove želje naših autora izraženih kroz pisanu riječ ili sliku. Na „znanje i ravnanje“.

Svim autorima želimo sretno odrastanje a njihovim nastavnicima i upravama škola zahvaljujemo na saradnji i odgajanju novih talenata.

Za LOTOS

Emina Hadžihalilović – dipl. psiholog
Izvršna direktorica

Dragi prijatelji,

Tragedija koja je zadesila Japan nije ostavila ravnodušnim ni nas ni članove „Lotosa“ a posebno najmlađe u našoj zemlji. Stoga ovaj 14. bilten u cjelosti posvećujemo emocijama djece iz Zeničko-dobojskog kantona koje su izazvane nakon strašnog zemljotresa u Japanu. Pozivu na akciju pod nazivom „Pismo prijatelju“ odazvalo se oko 200 učenika iz osnovnih i srednjih škola koji su na svoj način iskazali emocije. Mladi i djeca duboko proživljavaju bol i patnju naroda Japana koji je na tako prijateljski i sa puno ljubavi, način pomogao našoj zemlji poslije rata. Literarni i likovni radovi predstavljaju nastavak - most prijateljstva koji je uspostavljen sa japanskim narodom poslije rata u BiH. Oni takođe, treba da posluže kao najbolji primjer osjetljivosti najmlađih iz Zeničko-dobojskog kantona ali i njihove svijesti i odgovornosti prema tragediji koja je zadesila narod Japana nakon strašnog zemljotresa u martu 2011. godine.

Velida Kulenović
dipl. žurnalista
Predsjednica
Upravnog odbora U „ LOTOS“

Amina Kurtić, *14 godina, VIII^c JU „Kulin Ban“* Tešanjka

BOSNA I HERCEGOVINA

GRB ZE-DO KANTONA

Bosnia

Bosnia is a good country
When she weeps, her springs bubble
Bend down, and drink, no one will mind

In Bosnia there is a silence
In this silence there is a field
In this field there is a tree in blossom

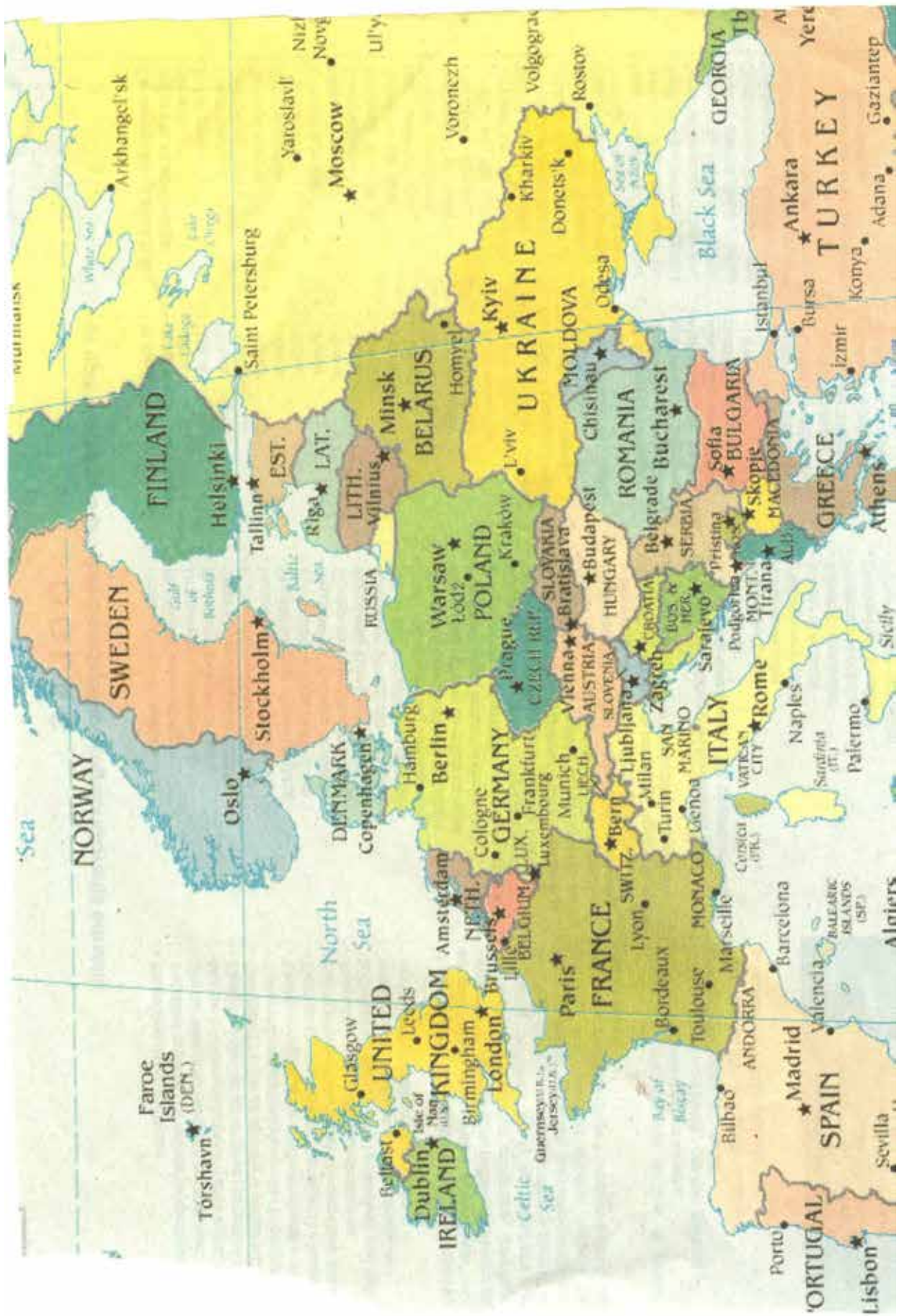
In winter, Bosnia rings with silver the whole night trough
In Bosnia there are Bosnians
When a Bosnian lies down to sleep
Replaces his head gently on the earth
So he doesn't harm the earth

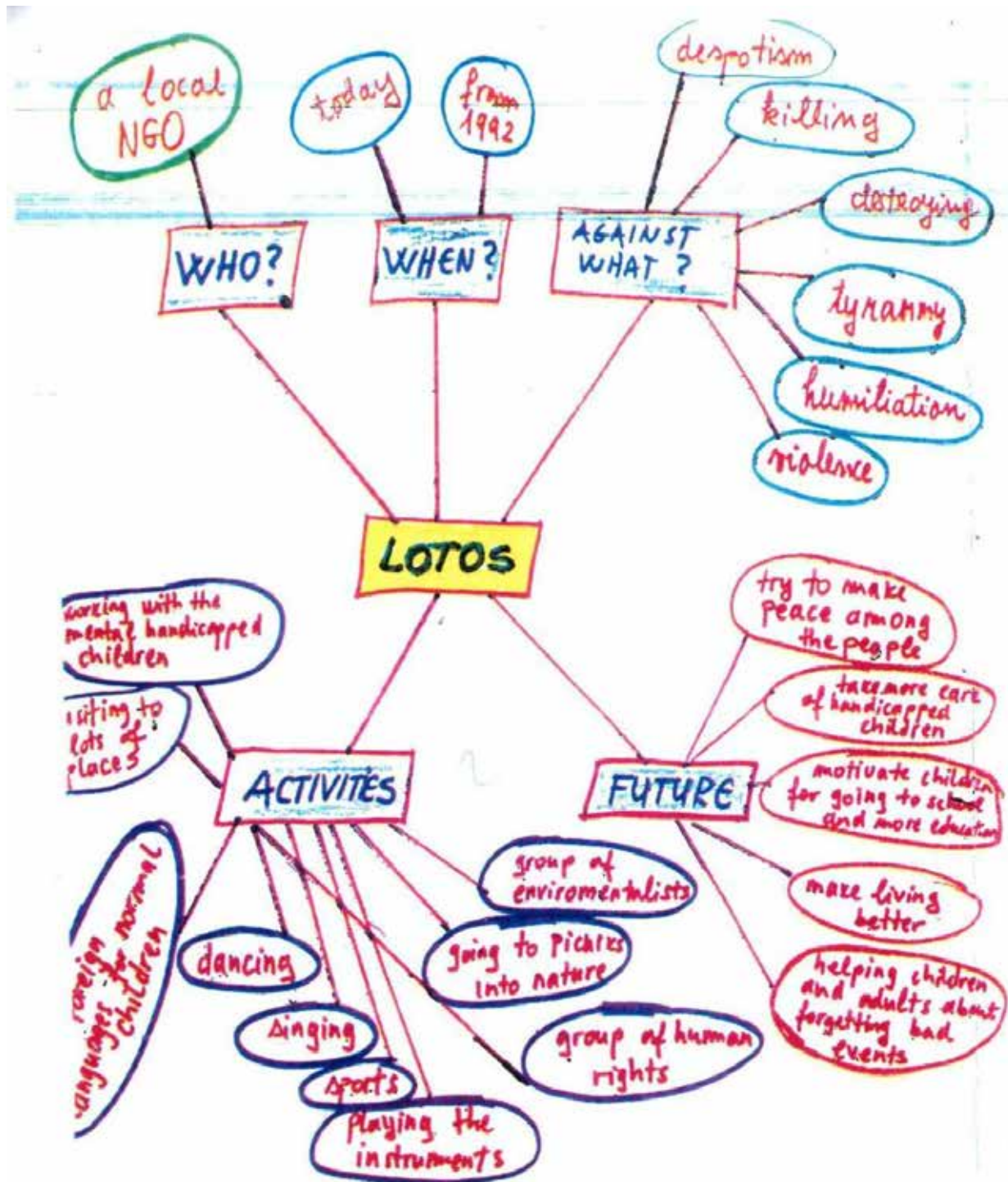
Bosnia has a mother
The mother climbs on to the hill
above the railway line
And waves to the train driver
The mother waves to the train driver, and
the engine screams

Bosnia has a house
In the house lives an old woman
Her smile is a sacred verse about paradise

Take off your shoes when you cross the River
Korana, Glina
Sava and Drina
Wash your feet in the rivers
Bosnia is stretched over with carpet.

Nedžad Ibrišimović

„MOJA DOMOVINA“ Gračo Na *dina*

LOTOS

Zaštita mentalnog zdravlja, Mental Health Protection, Protection de santé Mental
Z e n i c a - Crkvice 60, Bosna i Hercegovina
Tel/fax: +387 32 421-873, 061/186-955
e-mail: lotos@bih.net.ba

H.E. Futao Motai
Ambassador of Japan in Bosnia and Herzegovina
Bistrik 9, 71 000 Sarajevo

Zenica, 25th of August 2011

Excellency,

The citizens association LOTOS from Zenica would like to express its deepest respect to the Japanese Embassy in Sarajevo, and has the honor to inform you about the following:

The association for the protection of mental health of children and youth LOTOS in Zenica has been established in 1995, and has a year's long tradition of calling for contest among pupils of primary and secondary schools in Zenica – Doboj Canton on actual subjects.

The subject of our contest in 2011 entitled „Letter to a friend in Japan“ was tsunami - the terrible disaster that has strike Japan. Our contest provoked a large response among pupils of primary and secondary school, resulting with almost 200 artistic works from children. The Association's Main board has made a decision to systematize these works and to publish a selection of the received materials in a small Bulletin.

We are kindly requesting an audience at any time at your convenience, in order to present you with the letters to a Friend in Japan from the children of the Ze-Do Canton.

Please feel free to contact at one of the following numbers: dr. Aiša Smailbegović 061 186 955 or Emina Hadžihalilović 061 892 084, or by e-mail: lotos@bih.net.ba

Once again, please receive our deepest respect and warm regards.

Sincerely,

Dr. Aiša Smailbegović
President of LOTOS Assembly

Ekselencija Futao Motai, ambasador Japana u Bosni i Hercegovini primio je delegaciju 02. septembra 2011. godine. Na slici dr. Hadžihalilović, Nezira Alagić, ambasador , Orhan Aličehić, Zerina Hasanbašić, Ilvana Smajić

Draga Merima tvoje je pismo zaista otišlo u Japan.

Ambasador je obećao da će svi radovi biti izloženi u umjetničkom centru u Fukušimi. On je zaista bio prijatno iznenađen sa radovima omladine ZE-DO kantona i poklonom našeg udruženja.

U „LOTOS“ *ZENICA*

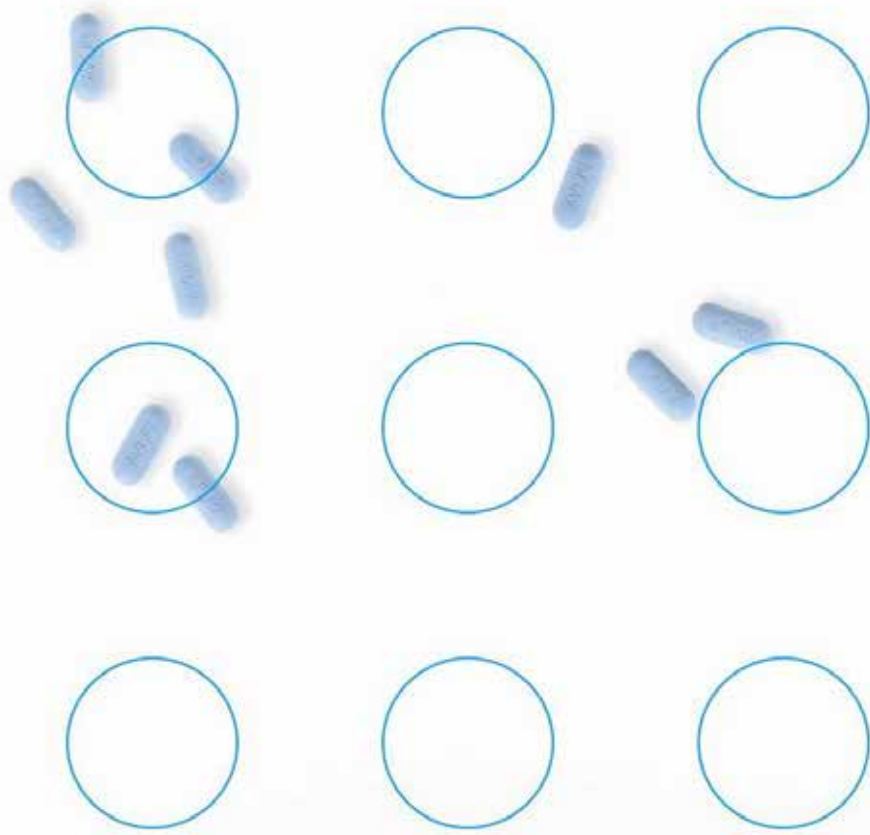
BUDI PRIJATELJ LOTOS-a

BUDI DONATOR LOTOS-a

BE A FRIEND OF LOTOS,

HELP US WITH YOUR

DONATION AND SUPPORT

Zajedno prema zdravlju **PLIVA**
Članica Teva grupe

Svim prijateljima U „Lotos“, firmama i organizacijama koji su svojim znanjem, vremenom, savjetom i novcima pomogli realizaciju projekata u 2011. godini, srdačno se zahvaljujemo, želeći

SRETNU NOVU 2012. godinu,

dobro zdravlje, ličnu sreću i poslovni uspjeh.

GLOBEX d.o.o.

Zenica

- **Alba**
- **Alić Nevzeta**
- **BosnaVet**
- **Breščić Azra**
- **Crveni krst/križ**
- **Dilaver Company**
- **Drino Azra**
- **Imamović Velida**
- **ISKOS Italija**
- **Košpo Belma**
- **Ljuca Amira**
- **Malkić Izeta**
- **Masnik Sead**
- **Mundžin Indira**
- **Naša riječ**
- **Općina Zenica**
- **Perić Mladen**
- **Pliva d.o.o. Sarajevo**
- **Pojavnik Josip**
- **Pomirenje - Udruženje**
- **Savić Nenad**
- **Salčinović Selma**
- **Smajić Enver**
- **Sarajevo osiguranje**
- **Šaćirović Safet**
- **Vojvodić Kaduna**
- **sa prijateljima**
- **ZEPS**